

[Søren Andersen.]

ved, den bestående bestemmelse om, at mindst 25 pct. af de arbejdstimer, der bruges til et stykke arbejde, skal udføres af disse virkelig langvarigt arbejdsløse eller rettere sagt af dem, der inden for 2 år har haft mindst 10 måneders ledighed. Sådanne mennesker må man naturligvis hjælpe og prøve at få i gang. Når dette er fastslået, mener jeg ikke, at der må være nogen bestemmelse tilbage, der fastslår nogen rækkefølge med hensyn til, hvem der derudover kan få beskæftigelse. Det er netop de hidtil gældende bestemmelser herom, forslagsstillerne anser for meget uheldige og farlige.

Den højtærede minister omtalte et forslag af den daværende arbejds- og socialminister, Søren P. Larsen. Jeg opfattede desværre ikke fuldt ud ministerens mening med de efterfølgende udtalelser, men jeg synes, disse udtalelser snarere må ses i relation til den gruppe, som vi stadig anerkender må hjælpes i gang, de virkelig langvarigt arbejdsløse, end til den gruppe, vi ønsker henvist. Bestemmelsen om, at det er en betingelse, at den arbejdskraft, der henvises, har været ledig i mindst 100 dage inden for et år, bør forsvinde, selv om det har været muligt i enkelte tilfælde at administrere den lempeligt, hvilket er godt. Det samme gælder bestemmelsen om, at de, der henvises, helst ikke må have været i arbejde de sidste 14 dage. Jeg synes, den er endnu farligere end den førstnævnte. Disse bestemmelser har altid virket urimeligt, og mange arbejdere har med rette følt sig utilfredse med dem, fordi man som sagt let diskvalificerer sig ved at være flittig og ihærdig med hensyn til at skaffe sig småbeskæftigelse. Det er nu engang menneskeligt, at en mand, der har op imod 100 dages ledighed, passer på, at han ikke diskvalificerer sig over for et kommende beskæftigelsesarbejde, som skønnes at være undervejs. 14 dages bestemmelsen finder jeg næsten endnu værre end bestemmelsen om de 100 dages ledighed. Derfor er det hensigten med lovforslaget, at når der ikke er flere virkelig langvarigt arbejdsløse, som har disse 10 måneders ledighed inden for 2 år, må der ikke skelnes med hensyn til, hvor lang ledigheden har været. Her har vi det farlige ved den nu gældende lovgivning, det, som mange dyg-

tige og flittige arbejdere har fundet helt urimeligt.

Jeg tror, at det foreliggende lovforslag indeholder en række forslag til ændringer i den bestående lovgivning, der vil kunne indfri længe nærede ønsker om at få arbejde og samtidig tilgodese samfundets interesse i at gøre arbejdet billigere; dette sidste kan også være nødvendigt, når man tænker på, at arbejde udført efter disse beskæftigelseslove i almindelighed er 25-30 pct. dyrere end tilsvarende arbejde udført efter anden lovgivning eller af mere privat art. Det vil altså sige det samme som, at hvis der bevilges et bestemt beløb, således at der med vilje ikke er taget stilling til, hvor mange penge der skal bruges til beskæftigelsesarbejder, ja, så er det tankegangen, at disse penge skal række længere og skabe større samfundsmæssig værdi, og følger man tanken videre, konkluderer den i, at samfundet bliver mere velhavende og eventuelt i en given situation vil have råd til at sætte mere arbejde i gang.

Jeg takker for den velvillige omtale og vil gerne knytte nogle bemærkninger til det nye, som den højtærede minister ridsede op i dag.

Det blev nævnt, at det i og for sig ud over det her foreslåede ville være ret og rimeligt, om lovgivningen som helhed blev taget op til revision, fordi den nu engang indeholder mange betydningsfulde bestemmelser og der ikke er sket ændringer i den igennem lang tid.

Muligheden for at sammensvejde en række love blev også nævnt. Jeg kan ikke på stående fod tage stilling hertil, men vi er naturligvis altid sympatisk indstillet, når der åbnes mulighed for forenkling af administrationen.

Jeg udtaler min tak for og anerkendelse af den tankegang og det initiativ med hensyn til arbejdsløshedsøerne og den fremtidige beskæftigelse dér, som den højtærede ministers tale rummede. Det er naturligvis for mig umuligt at tage stilling til disse tanker i enkeltheder. Den højtærede minister udtalte sin anerkendelse af det, Aalborg Diskontobank har udrettet ved at stille penge til rådighed til værkstedshuse. Jeg vil føje min tak hertil. I det hele taget var det interessant at høre den højtærede ministers tale om de meget vigtige proble-